

КРИМСЬКІ ТАТАРИ Є КОРИННИМ НАРОДОМ КРИМСЬКОГО ПІВОСТРОВА. ВОНИ ПОКОЛОІННЯМИ ПРОЖИВАЮТЬ НА ЦІЙ ЗЕМЛІ. САМІ СЕБЕ ВОНИ ЧАСТО НАЗИВАЮТЬ КИРИМЛИ.

АЛЕ У 1944 РОЦІ РАДЯНЬСКА ВЛАДА ДЕПОРТУВАЛА (ПРИМУСОВО ВИСЕЛИЛА) КРИМСЬКИХ ТАТАР З КРИМУ, БРЕХЛИВО ЗВИНУВАТИВСЯ УВЕСЬ НАРОД У СПІВПРАЦІ З НАЦИСТАМИ.

ОЗБРОЄНІ ПРЕДСТАВНИКИ ВЛАДИ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СИЛИ ТА ПОГРОЗ ЗА ТРИ ДНІ УСІХ КРИМСЬКИХ ТАТАР ВИВЕЗЛИ З ПІВОСТРОВА У ТОВАРНИХ ВАГОНАХ ДАЛЕКО НА СХІД, У ЧУЖІ КРАЇ. ЛЮДИ БУЛИ ПРИРЕЧЕНІ НА СТРАЖДАННЯ, ХВОРОБИ ТА СМЕРТЬ.

РАДЯНЬСКА ВЛАДА ДЕПОРТУВАЛА ЗА РІЗНИМИ ОЦІНКАМИ ВІД 200 ДО 400 ТИСЯЧ ПРЕДСТАВНИЦЬ І ПРЕДСТАВНИКІВ КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ. ЗНАЧНА ЧАСТИНА ЛЮДЕЙ БУЛА ДЕПОРТОВАНА У ВІДАЛЕНІ РАЙОНИ КАЗАХСТАНУ, УЗБЕКИСТАНУ ТА СИБІРУ.

Вони їхали в переповнених вагонах протягом декількох тижнів і страждали від нестачі харчів і води. Багато людей померли під час догоги. Померлих ховали наввидуруч поруч із залізничним полотном. За різними оцінками в дорозі і в перші місяці після депортації померла кожна третя людина.

Коли кримські татари прибули на місце призначення, їх розмістили в непристосованих для житла бараках, а деякі взагалі опинилися під відкритим небом.

Через 10-20 років деякі люди намагалися повернутися до Криму, але їх проганяли і навіть могли посадити у тюрму.

Тільки через 45 років, коли Україна проголосила незалежність, кримські татари змогли повернутися на свою батьківщину - до Криму.

